

vi slutte os til det ærede Medlem fra Thisted og vedtage hans Forslag? Jeg har allerede for kort Tid siden appelleret til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, og jeg spørger nu udtrykkelig: Foretrækker det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds den Affattelse, som Forslaget vilde faa efter det ærede Medlem fra Thistedes Ændringsforslag, fremfor det, der foreligger paa Tingets Bord oversendt fra Landstinget? Vil det ærede Medlems Agitation blive mindre skarp, hvis vi maatte faa det Forslag vedtaget, end den vilde blive, hvis det Forslag, vi have faaet oversendt fra Landstinget, gaar uændret gennem Folketinget?

Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), hvis Foredrag ellers ikke paakræver nogen Imødegaaelse — det gør det absolut ikke —, ivrede paa ny mod Opholdsbestemmelsen og fremdrog som nyt Moment til Bedømmelse af det Forhold, at Tyendet flytter hyppigt, og at det er noget, man maa være glad ved. Ja, ja, der er Maade dermed. Men det ærede Medlem sagde, hvorfor vi skulde være glade ved det. Vi skulde være glade ved det under Hensyn til, at Tyendet skal jo lære noget, og derfor flytter det fra Kommune til Kommune og maaske fra Landsdel til Landsdel. Ja, jeg anerkender denne Forklaring paa Lysten og Trangen til at flytte; det er en meget god Forklaring. Men det, at unge Mennesker flytte fra Kommune til Kommune og fra Landsdel til Landsdel, det er *et*; og et andet er, at de i denne deres Læretid skulle paa et givet Tidspunkt rent tilfældigt have Lod og Del i den Kommunes Styrelse, hvor de tilfældigvis staa i Lære. Det er noget helt andet.

Men for Resten vil jeg sige til det ærede Medlem blot to Ting i denne Forbindelse. Jeg minder ham om, at han som Ordfører for Venstrereformpartiet sammen med mig stod op i sin Tid og sagde, at Spørgsmaalet om Kvinders og Tyendes Valgret var et Spørgsmaal, som vi ønskede at drøfte allerede den Gang, men det var ikke noget Kardinalpunkt, det var ikke noget Ultimatum; det var et Forslag, vi vare rede til at frafalde, hvis det mødte Modstand paa sin Vej. Det var det ærede Medlems Standpunkt, da vi be-

gyndte denne Forhandling, der nu har været i en Aarrække. En anden Ting skal jeg minde det ærede Medlem om, og det er denne: Det eneste, vi have hørt fra radikal Side i Henseende til at medvirke ved Udjævningen af Uoverensstemmelserne mellem de modstaaende Partier paa Rigsdagen og i Landet, er dette, at det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) har erklæret, at han kunde gaa med til at sætte Valgretsaldern op for alle — alle — til 30 Aar. Jeg bringer atter det i Erindring og henstiller at sammenligne denne Tanke, et saadant Forslag, med det, som De her rase imod, saa man skulde tro, at Landet stander i Vaade (Modsigelse). Naa, De rase ikke? Ja, ja, saa sige vi: ivre imod, saa man skulde tro, at det var Landets Velværd, der var sat i Vove.

Jeg skal derfor, idet jeg ganske kan henholde mig til den højtærede Indenrigsministers Motivering i Gaar, ligesom han anbefale at stemme imod samtlige de stillede Ændringsforslag. Og saa skal jeg blot tilføje, at naar de Herrer nu allerede have bebudet i en Avisartikel, at saasnart denne Sag er løst, og vi skulle bygge vort kommunale Liv paa den, saavel her i København som ude i Byerne og paa Landet, naar denne Løsning er en Kendsgerning, saa ville Socialdemokraterne sige, at dette Grundlag, dette Resultat er kommet, fordi de ærligt og redeligt have arbejdet og kæmpet derfor — ikke sandt! —, saa vil jeg sige med det samme, inden denne Legende breder sig: Der er ingen, hverken i Højre eller Venstre og sikkert heller ingen i Socialdemokratiet, naar de tænke sig om, der bestrider den Kendsgerning, at de have kæmpet ærligt og redeligt for at *forhindre* denne Løsning, som ligger her til Afgørelse, en Løsning, hvorefter der indføres lige og almindelig Valgret til Københavns Borgerrepræsentation, til Byraadsvalg og Ligningskommissionsvalg i Byerne og til Sogneraadvalg paa Landet, en Løsning, hvorefter den privilegerede Valgret trænges saaledes tilbage i Amsraadene, at nu kommer det yderste Højre og stiller Forslag om at stryge den med den Motivering, at den Smule, der er tilbage, har ingen Betydning fra et konservativt Standpunkt. Det er det, Forslaget betyder, og det have de kæmpet ærligt og redeligt for at hindre.